

ДО ОСЪДЕНИЯ П. И., КОЙТО СЕ ОПЛАКВА ОТ ЧОВЕШКАТА НЕСПРАВЕДЛИВОСТ

Казваш, че не си виновен за онова, за което си осъден. В една нощна улична свада загинал човек, убийците ловко се разбягали, а когато дошла полицията, ти случайно си се оказал близко да труп. Арестували са те. Осъдили са те. Сега се оплакваш от човешката несправедливост. Кълнеш се, че си осъден невинно. След първото ти писмо аз те помолих да ми изповядаш целия си живот и ти направи това. Като прочетох второто ти писмо, аз възкликнах: заслужил си го е!

Човече Божи, заслужил си това тежко наказание, ако не за онова престъпление, то със сигурност за всички твои предишни злодеяния. Всевиждащият Съдия ги е видял, но по Своята милост ги е скрил от човешки очи, очаквайки твоето покаяние. Но ти не си се разкайвал, не си се изповядал, не си се молел Богу, не си се причастявал. Напротив, продължавал си да вършиш зло и си бил готов да убиеш всеки, който би ти попречил в безчестните ти дела. Само заради жестокостта към своята жена си заслужил затвор. Тя не те е обвинявала пред земен съд, но воплите ѝ са стигнали до Вечния Съдия.

За да те върне от твоите зли пътища и да те насочи в пътя на правдата; за да ти напомни за душата, за смъртта и за Страшния съд, Господ, Който управлява човешките съдби, те е отвел в онази нощ на мястото на престъплението, където си бил хванат от хора и от хора си бил осъден на затвор.

Твоят случай живо ми напомня за един велик християнски светец, Ефрем Сириец. В своята младост свети Ефрем вършил много грехове, но не бил осъден за нито един от тях. Случило се обаче, че крадци откраднали една овца от съседа му. Съдът обвинил Ефрем. И Ефрем, напълно невинен за тази кражба, се оказал в затвора. Огорчен от човешката неправда, той започнал да плаче и да се вайка пред Бога. Но докато лежал в затвора заедно с много други престъпници, той встъпил в разговор с тях. Питал всекиго подред как е попаднал в затвора. Един му казвал едно, друг друго. В техните грехове Ефрем познал своите, за които нито бил обвиняван, нито бил съден. Духът му се отрезвил и той разбрал, че е попаднал в затвора не заради откраднатата овца, а заради останалите си многобройни прегрешения. Започнал със сълзи да моли Бога да прости неговите тайни грехове, благодарейки Му едновременно, че е хвърлен в тъмница за онова, което не е извършил. И скоро бил освободен като невинен. Но този случай довел до пълен обрат в Ефремовата душа. Тъмницата го приела като грешник, а го пуснала като светец. Мир на теб и здраве от Господа!